

EXPUNERE DE MOTIVE

În România există importante obiective valoroase de patrimoniu tehnic și industrial, mobil sau imobil, din secolele trecute, unele care funcționează și în prezent, reprezentând un segment semnificativ al patrimoniului cultural național.

Privatizări rapide, situația economică precară a proprietarilor, sau chiar perioadele de avânt economic reprezintă conjuncturi de natură să favorizeze demolări, casări, distrugeri rapide ale acestor bunuri.

Având în vedere valoarea ridicată, europeană, a patrimoniului tehnic și industrial românesc, mobil sau imobil, situația de risc în care se găsește acesta, precum și eficiența mai mult decât relativă a protecției sale considerăm necesară reglementarea regimului juridic general al acestuia, cuprinzând ansamblul de măsuri științifice, juridice, administrative, financiar-fiscale și tehnice menite să asigure identificarea, inventarierea, conservarea și restaurarea, asigurarea pazei, întreținerea și punerea în valoare a bunurilor de patrimoniu.

Patrimoniul tehnic și industrial este prevăzut ca fiind alcătuit din bunurile mobile, imobile și ansambluri ale acestora care reprezintă mărturii semnificative ale activității tehnice și de producție care au stat la baza evoluțiilor socio-economice, de la primele manifestări preindustriale și până în prezent.

Ministerul Culturii și Cultelor, Institutul Național al Monumentelor Istorice, Comisia Națională a Monumentelor Istorice, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor și Direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național județene și a municipiului București vor elabora și desfășura Programe pentru identificarea, clasarea, cercetarea și punerea în valoare a bunurilor de patrimoniu tehnic și industrial.

Bunurile aparținând patrimoniului tehnic și industrial, precum: construcții industriale în care se păstrează componentele materiale și funcționale ale unei activități tehnice și de producție determinate - ateliere, hale, depozite, turnuri de apă, centrale electrice; construcții civile - clădiri administrative, religioase, pentru educație, locuințe sau pentru recreere în relație cu producția industrială; zone de exploatare și prelucrare a

resurselor naturale de subsol sau de suprafață – mine, cariere, amenajări hidroenergetice; peisaje culturale industriale etc. vor fi identificate în conformitate cu criterii specifice.

Se prevede, de asemenea, obligația proprietarilor și titularilor dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra bunurilor susceptibile de a face parte din patrimoniul tehnic și industrial de a notifica Ministerului Culturii și Cultelor sau direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național județene și a municipiului București, cu privire la deținerea acestora și necesitatea evaluării lor în vederea clasării, precum și aceea de a permite accesul și să acorde sprijinul necesar specialiștilor Ministerului Culturii și Cultelor sau ai direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național județene și a municipiului București în vederea identificării și evaluării bunurilor sau pentru efectuarea procedurilor de clasare, declarare, realizarea de cercetări, relevee, fotografieri etc.

Clasarea și protejarea bunurilor de patrimoniu tehnic și industrial astfel identificate se vor asigura în conformitate cu prevederile Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare precum și ale Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare.

Inițiatori:

Valentin Emilian FRÂNCU Deputat PNL

Petre STRĂCHINARU Deputat PD

Cătălin MICULA Deputat PNL